

Apel Općoj skupštini Ujedinjenih Naroda: Nova paradigma za zajedničke ciljeve Čovječanstva!

Helga Zepp LaRouche

Ujedinjeni Narodi, Grad New York- Foto: John Gillespie CC-SA

Presudno je da Opća skupština UNa sazvana sada u New Yorku nastavi graditi na napretku koji je Samit G20 postigao pod vodstvom Kine. Kurs je zacrtan prema novoj financijskoj arhitekturi, a prilike su povoljnije nego ikad da sve nacije mogu sudjelovati u izgradnji [Novog puta svile](#) na osnovi „win-win“ suradnje, te da će produktivnost svjetske ekonomije porasti na osnovi inovacija, dok će siromaštvo i posljedice rata biti prebrođene. Glavni je problem, međutim, što Zapad nastavlja prijanjati uz status quo uni-polarnog svijeta i neoliberalnog financijskog sustava, iako su njihovi ciljevi odavno postali nedostižni. Rast Azije obilježava da jedna nacija ne može postavljati pravila, već rješenja se moraju naći dijalogom i pregovorima. Neoliberalni sustav je u agoniji egzistencijalne krize.

Prvi blizanac globalizacije – politika promjene režima i navodnih humanitarnih intervencija – koštala je milijune života ljudi, donijele neizrecive patnje daljnjih milijuna, uništila čitave regije, stvorila plodno tlo širenju terorizma i pokrenula ogromne valove izbjeglica. Samo ratovi protiv Iraka i Afganistana, prema studiji prof. Neta Crawforda s veleučilišta Brown, koštala je pet bilijuna dolara – a koji je ishod?

Drugi blizanac globalizacije – sustav maksimalne dobiti TBTF banaka [prevelike da bi propale] koje su tobože „prevelike da im se dopusti propasti“ – doveo je do nepodnošljivog jaza između bogatih i siromašnih. A kad bi određene banke morale platiti puni iznos svojih novčanih kazni zbog zločinačkih metoda, morale bi objaviti stečaj jer bi im osnovica kapitala bila nedovoljna. Stoga, prijeti novo topljenje

sustava sa čak katastrofalnijim posljedicama od propasti Lehman Brothers-a 2008., sad kad su instrumenti središnje banke potrošeni i više nisu učinkoviti.

U sklopu toga, dva izvješća, objavljena u Velikoj Britaniji nude izvanrednu priliku procjene i ispravka sadašnje politike. Nakon *Chilcot Report*-a koji je svalio krivnju na Tonyja Blaira zbog nezakonitog Iračkog rata izgrađenog na lažima, povjerenstvo Britanskog parlamenta podiglo je isto takve žestoke optužbe protiv bivšeg premijera Davida Camerona za rat u Libiji, koji je počivao na „pogrešnim pretpostavkama“ i doveo do „političkog i ekonomskog sloma, međuplemenskih ratovanja kao i između raznih policijskih tijela, humanitarne i izbjegličke krize, dalekosežnih kršenja ljudskih prava, rasturanja oružja Gaddafijevog režima po regiji i rasta ISiLa u Sjevernoj Africi.

Glede uloge SADA, izvješće tvrdi,

SAD su bile instrumentalne u proširenju uvjeta Rezolucije iz 1973. iznad nametanja zone zabrane letenja da se obuhvati i odobrenje „svih nužnih mjera“ zaštite civila. U praksi to je dovelo do nametanja „zone zabrane prometa“ i navodnog ovlaštenja za napad na cjelokupnu zapovjednu i komunikacijsku mrežu libijske vlade.

Isti cjelokupni pregled sadašnje politike morao bi, očito, obuhvatiti dublje posljedice [28 stranica](#) službenog Izvješća *Zajedničke kongresne istrage*, koji sadrži okolnosti napada 11.rujna 2001., kao i zakonski čin *JASTA*, što zahtjeva potpuno novu istragu.

U svijetlu groznih patnji koje je ova neuspjela politika prouzrokovala: milijuni mrtvih i ranjenih; traumatizirana djeca i vojnici (obuhvaćajući u nacijama koje ratuju); uništenje gradova, sela, infrastrukture i nezamjenjivog kulturnog bogatstva; ne bi bilo samo prikladno, već i moralna obveza zemalja koje su sudjelovale u tim ratovima u raznim „koalicijama voljnih“, da preispitaju politički proces u svojim parlamentima i u cijelosti sudjeluju u obnovi regija koje su opustošene. To neće vratiti mrtve u život, no priznanje krivnje i istinska promjena politike prema razvoju pružila bi ljudima koji ovdje žive nadu u budućnost.

Status quo je neodrživ. Kao posljedica obiju blizanaca globalizacije nastao je strahovit gubitak povjerenja među stanovništvom u transatlantskom svijetu. Desničarski populist i stranke ekstremne desnice dobivaju masovnu podršku i snagu; uvjeti iz 1930.-ih prijete novom pojavom u novom obliku; Europska Unija se mrvi; a izbjeglička kriza se neće riješiti osiguravanjem vanjskih granica EUa, već će se premjestiti i nestati iz novosti. Ekonomija SADA je u padu, dok je društvo više nego ikad rascijepjeno i obuzeto nasiljem. Taj će proces dovesti ili do konfrontacije s Rusijom i Kinom te istrebljenja čovječanstva velikim ratom, ili će vodeći političari na Zapadu smoci moralnu čestitost i ispraviti pogreške prošlosti.

Rješenje

Vratimo se na pozitivne prijedloge s početka ovog apela, kurs je zacrtan prema putu izlaza iz ove krize civilizacije nakon Samita G20. Ne samo da je Kina predstavila novu razinu suradnje na osnovu, ne geopolitike već radije politike uzajamnog interesa sviju, i obvezala se također da će industrijalizirati Afriku i druge zemlje s

niskim prihodima, a to je pristup koji bi mogao riješiti i izbjegličku krizu kao i ukloniti terorističko okruženje. Očigledno proširenje Novog puta svile na Bliski Istok i Afriku zahtijeva a i dat će stope rasta od 7 do 10%.

Istom brzinom Rimski Klub je uskočio s novim izvještajem s ciničkim naslovom u njemačkom prijevodu „Jedan posto je dosta“, čija bi posljedica bilo smanjenje stanovništva, fašistička politika po kojoj je Rimski Klub (ne)slavan. UN je nedavno naglasio da je Africi nužna stopa rasta od barem 7-8%. Kad jedan od autora izvještaja Rimskog kluba, Norvežanin Jorgen Randers, iziđe s apsurdnom izjavom, „moja kćer je najopasnija životinja na svijetu“, jer ona troši 30 puta više energije od djevojke u zemlji u razvoju, to ukazuje na sliku čovjeka na kojoj Rimski klub bazira svoju tvrdnju, to jest na bestijalnu sliku.

No, suprotno svim drugim stvorenjima, čovjek je sposoban koristiti vlastiti stvaralački potencijal i neprekidno otkrivati novi uvid u zakonitosti svemira; zove se to znanstveni napredak. Neograničeni proces usavršavanja čovječjeg uma ima podudarnost sa zakonima fizičkog svemira, koji razvija sve više gustoće protoka energije. Ne nalazimo se u zatvorenom sustavu na Zemlji – kao što Rimski klub i slične organizacije tvrde – već radije naš planet je sastavni dio Sunčevog sustava, galaksije i svemira, o kojima svemirska istraživanja otkrivaju sve više i više. Istraživanje daje mnoge prednosti samoj Zemlji, i stoga je fantastično što je Kina objavila na Samitu G20 da će sa zemljama u razvoju dijeliti najnaprednije rezultate istraživanja svojih svemirskih i lunarnih projekata.

Čovječanstvo je stiglo do raskrsnice. Ako nastavimo koračati dobro izgaženim stazama politikom „više istoga“, svijet je u opasnosti raspuknuti se. Ako se suprotno tome složimo sa zajedničkim ciljevima čovječanstva – ekonomski i financijski poredak koji služi blagostanju čovječanstva, i koji omogućuje pristojan život svakoj osobi na ovoj Zemlji; osiguranju sirovina i energije putem viših tehnologija kao termonuklearna fuzija; istraživanja svemira u svrhu zaštite našeg planeta i renesanse klasične kulture – moći ćemo zatim uvesti novu, bolju eru u povijesti našeg roda.

Opća Skupština Ujedinjenih Naroda je podesno mjesto, gdje se nova paradigma našeg jedinog čovječanstva, na osnovi onog čije mjesto je ispred svih različitosti među narodima, mora uspostaviti i slaviti.

16. rujana 2016.